

[Ministeren for skatter og afgifter]

kreds gælder det særlige forhold, at medlemmerne modtager et skattefrit omkostningstilæg, og det er derfor ikke urimeligt at beskære netop denne gruppes befordringsfradrag, og det er da også hensigten med regeringens forslag.

Det, jeg blot vil tilkendegive, er, at regeringen som sagt ikke kan stemme for SFs lovforslag, men vi anbefaler, at man samler sig om regeringens lovforslag.

Stavad (S):

Jeg har ved tidligere lejligheder rost skatteministeren for hans politiske uerfarenhed og sagt, at hvis ikke vi havde haft en skatteminister, der kom udefra uden særlig fornemmelse for det politiske system, så havde vi aldrig fået lavet en realrentebeskatning. Så havde vi sandsynligvis heller aldrig fået lavet en skattereform. Hvis der havde siddet en skatteminister som den nuværende økonomiminister eller f.eks. hr. Hagen Hagensen, ja, så ville de bindinger, der har været til den tidligere skattepolitiske debat, have forhindret det.

Men her må jeg sige, at det, at vi har en skatteminister, der tilsyneladende mangler politisk forståelse og fornemmelse, har betydet, at vi har fået en sag, som Folketinget ikke kan være tjent med, og som skatteministeren kunne have forhindret at vi havde fået, for vi har i forvejen generelle regler i vores skattelovgivning, der gør det muligt at beskatte en værdi af f.eks. et frikort. Derfor synes jeg, det er utroligt, at skatteministeren kunne svare Folketingets skatte- og afgiftsudvalg, som skatteministeren gjorde det i alm. del – bilag 127 fra den 9. februar 1987.

Men når det er sagt, vil jeg gerne samtidig glæde mig over, at skatteministeren i den mellemliggende tid har tilendebragt sine overvejelser og er kommet med et lovforslag til Folketinget, som betyder, at folketingsmedlemmer ikke skal have mulighed for at benytte deres frikort og samtidig også have fradrag for befordring hjem-arbejdsplads. Det er en løsning, som vi kan tilslutte os.

Det, vi ikke er enige med ministeren i, er forslaget om, at loven skal have virkning fra og med indkomståret 1987. Efter Socialdemokratiets opfattelse bør denne lov have virkning fra og med indkomståret 1985, for

det er fra det tidspunkt, at problemet har været til stede.

Så kan man selvfølgelig rejse en stor principiel debat om tilbagevirkende kraft, men jeg tror og håber, at vi kan være enige om, at hvis vi vedtager et lovforslag i dette hus, som vedrører de 179 medlemmer, som også er dem, der afgør sagen, så kan vi ikke få en debat om tilbagevirkende kraft – i hvert fald ikke på et sagligt grundlag – og derfor vil Socialdemokratiet være indstillet på at stille eller støtte et ændringsforslag, som giver ministerens lovforslag virkning fra og med indkomståret 1985.

Det er i øvrigt det samme Folketing med de samme medlemmer, som fortsat sidder, der vedtog ændringerne vedrørende befordringsfradraget tilbage i 1984, så det er måske et yderligere argument for, at der ikke er nogen, der ville blive omfattet af denne regel, som ikke i dag er medlemmer af Folketinget.

Så er der SFs lovforslag, som er langt mere vidtgående end ministerens, og som omhandler alle mulige former for frirejser og befordring i bil osv., hvor man ikke betaler for det.

Vi mener, at SFs forslag rejser en lang række administrative problemer. Den løsning, vi valgte i fællesskab i 1984, og hvor SF også var med, var en løsning, som først og fremmest havde det sigte at skaffe en lovgivning på dette område, som kunne administreres, og hvor vi ikke skulle bruge meget store ressourcer i vore skatteforvaltninger på forholdsvis begrænsede beløb. Vi tror, at SFs forslag, hvis vi gennemfører det – men det får vi også lejlighed til at undersøge under udvalgsarbejdet – vil rejse en lang række af de samme problemstillinger som dem, vi arbejdede med i sin tid, hvor vi oplevede, at en enkelt skatteforvaltning endda bevægede sig ud og tog billeder på en virksomheds parkeringsplads for at undersøge, om den pågældende nu kørte selv eller kørte sammen med andre eller tog bussen. Nogle af de samme problemstillinger kommer vi ind i med SFs forslag.

Men vi er enige i, at der er et problem her, og derfor har vi også allerede et andet sted, nemlig ovre i Ligningsrådet, bedt om at få nogle mere tilbunds-gående undersøgelser af det, fordi vi, som jeg sagde med hensyn til ministerens håndtering af folketingsmedlem-